

Notat

MILJØMINISTERIET

Miljøstyrelsen

Jord & Affald
J.nr. 3034-0217
Ref. CFM, MAH, BPC

Beskrivelse af RenoSam model for forbrænding

Modellen går ud på, at affald, der skal forbrændes, deles op i "kommunalt affald" og "frit erhvervsaffald".

For det "*kommunale affald*" – (dagrenovation og kommunalt indsamlet affald) bibeholdes det eksisterende system, hvor der er anvisnings- og benyttelsespligt. Kommunen har ansvaret for at sikre forbrændingskapacitet til dette affald, og affaldsproducenten har pligt til at følge den kommunale anvisning. For "*frit erhvervsaffald*" (dansk eller udenlandsk) kan virksomhederne selv vælge forbrændingsanlæg. Prisdannelsen for dette affald er markedsfastsat.

Det forudsættes, at forbrændingsanlæg fortsat er underlagt hvile-i-sig-selv princippet. Det betyder, at anlæggets indtægter over en periode skal modsvare udgifterne. Indtægterne fra det "frie erhvervsaffald", modregnes i hvile-i-sig-selv prisen. Det gebyr som anlægget skal have for det "kommunale affald" er beregnet ud fra de samlede omkostninger fratrukket indtægter fra el, varme og "frit erhvervsaffald".

Det forudsættes desuden, at der er fri import af erhvervsaffald til forbrænding. De tyske priser er i dag væsentligt højere end de danske – hvilket betyder, at prisen for "frit erhvervsaffald" vil blive presset op.

Spørgsmål til RenoSam-model for forbrænding:

De tre største ulemper er, at:

1. der sker krydssubsidiering: Virksomhederne kommer til at betale for husholdningerne
2. kommuner, der ikke ejer forbrændingsanlæg i dag, vil opleve prisstigninger og få problemer med at få brændt deres affald
3. effektiviseringspotentialer ikke inddrives

1. Krydssubsidiering:

Modellen lægger op til, at virksomhederne vil opleve prisstigninger, da de kommer i konkurrence med tysk erhvervsaffald. Denne merindtægt vil komme husholdningerne til gode i form af lavere gebyrer, fordi anlæggene er underlagt hvile-i-sig-selv princippet.

Spørgsmål:

- Modellen lægger op til, at priserne på forbrænding af husholdnings- og erhvervsaffald fastsættes på to forskellige måder. Vil husholdningerne og virksomhederne opleve prisfald eller -stigninger?

- Er det acceptabelt, at borgere og virksomheder skal betale forskellige priser for de samme ydelser.
- Når prisen på at få forbrændt husholdnings- og erhvervsaffald er forskellige, hvordan kan man så undgå, at den ene part betaler for den anden?
- Hvad betyder import af affald for jeres model og for priserne?
- Hvordan stemmer modellen med "forureneren-betaler-princippet"?

2. Kommuner som ikke ejer forbrændingsanlæg:

Modellen vil betyde, at kommuner, der ikke ejer et anlæg i dag, vil få vanskeligt ved at komme af med deres kommunale affald til den lave hvile-i-sig-selv pris. Det skyldes, at de skal konkurrere med tyske erhvervsaffaldsproducenter, Man kan ikke forvente, at eksisterende anlæg vil afbrænde andre kommuners husholdningsaffald til hvile-i-sig-selv prisen, hvis de kan modtage erhvervsaffald til væsentlig højere priser. Derfor vil disse kommuner presse på for at bygge deres eget anlæg. Det vil betyde, at den danske overkapacitet vil øges med op til 20 %, og den vil blive fyldt op med importeret affald.

Spørgsmål:

- Hvordan skal kommuner, der ikke ejer et anlæg i dag, komme af med deres kommunale affald – og til hvilke priser?
- Vil disse kommuner ikke presse på for at opføre nye anlæg, hvilket vil betyde, at den danske overkapacitet vil blive endnu større, end den er i dag?

3. Effektiviseringspotentialet inddrives ikke

En tidligere analyse af effektiviseringspotentialet viser, at der findes et effektiviseringspotentiale på forbrændingsanlæggene. Alt tyder på, at anlæggene samlet set ikke er effektiviseret væsentligt de seneste år.

Det skyldes blandt andet, at hvile-i-sig-selv-princippet ikke giver anlæggene incitament til at effektivisere driften, fordi anlæggene altid får dækket deres omkostninger. RenoSams model sikrer ikke, at driften på anlæggene effektiviseres mere end i dag. Samlet set betyder det, at effektiviseringspotentialet ikke inddrives.

Spørgsmål

- Hvordan kan det sikres, at anlæggene løbende effektiviseres, når de samtidig er underlagt hvile-i-sig-selv?
- Er benchmark-analyser tilstrækkeligt til at sikre en effektiv drift?
- Kan benchmark-analyserne suppleres med konkrete mål for effektivisering?